ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 05.04.2001 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

121

ZÁKON

z 28. februára 2001,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 374/1996 Z. z. a zákona č. 72/1999 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 3 ods. 3 sa na konci pripájajú tieto vety:

   „O prebytočnosti majetku štátu pre jeho správcu rozhoduje štatutárny orgán správcu. Rozhodnutie musí byť písomné a musí obsahovať najmä označenie prebytočného majetku štátu a jeho identifikačné údaje. Správca je povinný k rozhodnutiu dodatočne pripojiť doklad o tom, ako bolo naložené s prebytočným majetkom štátu.“.

2. V § 3 sa za odsek 3 vkladá nový odsek 4, ktorý znie:

   „(4) Majetok štátu, ktorý prechodne neslúži správcovi na plnenie úloh v rámci predmetu jeho činnosti alebo v súvislosti s ním, sa považuje za dočasne prebytočný majetok štátu. Správca je povinný s dočasne prebytočným majetkom štátu naložiť bez zbytočného odkladu, účelne a s maximálnou hospodárnosťou v súlade s týmto zákonom. Na rozhodovanie správcu o dočasnej prebytočnosti majetku štátu sa vzťahuje odsek 3.“.
   Doterajšie odseky 4 až 8 sa označujú ako odseky 5 až 9.

3. V § 3 odsek 6 znie:

   „(6) Na rozhodovanie o prebytočnosti majetku štátu, o dočasnej prebytočnosti majetku štátu a o odňatí správy nehnuteľného majetku štátu a určení jeho správcu sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní;[8]) tieto rozhodnutia nie sú preskúmateľné súdom.“.

4. V § 3 ods. 8 sa v prvej vete slovo „evidenciu“ nahrádza slovom „účtovníctvo“.

5. V § 6 ods. 2 sa za slovo „je“ vkladajú slová „na správu pohľadávky štátu“.

6. V § 6 ods. 5 sa v prvej vete vypúšťa slovo „bezodplatne“ a na konci sa pripája táto veta: „Prevod správy pohľadávky štátu do správy štátnej rozpočtovej organizácie je vždy bezodplatný.“.

7. § 6a znie:

„§ 6a

(1) Ak osobitný zákon neustanovuje inak,[13aa]) správca pohľadávky štátu môže na písomné požiadanie dlžníka, ktorý nemôže svoj dlh riadne a včas plniť, uzavrieť s dlžníkom dohodu o splátkach alebo o odklade platenia.

(2) Správca pohľadávky štátu môže uzavrieť s dlžníkom písomnú dohodu o splátkach, ak

a) dlžník svoj dlh písomne uznal alebo ide o pohľadávku štátu priznanú právoplatným rozhodnutím súdu,

b) dlžník z dôvodu zhoršenia ekonomických alebo sociálnych pomerov nemôže zaplatiť celý dlh naraz,

c) dlžník sa v dohode o splátkach zaviaže zaplatiť celý dlh naraz, ak nezaplatí niektorú splátku riadne a včas alebo ak sa zlepšia jeho ekonomické alebo sociálne pomery.

(3) Správca pohľadávky štátu môže uzavrieť s dlžníkom písomnú dohodu o odklade platenia, ak

a) dlžník svoj dlh písomne uznal alebo ide o pohľadávku štátu priznanú právoplatným rozhodnutím súdu,

b) dlžník z dôvodu zhoršenia ekonomických alebo sociálnych pomerov nemôže zaplatiť celý dlh naraz,

c) dlžník sa v dohode o odklade platenia zaviaže zaplatiť celý dlh naraz, ak sa zlepšia jeho ekonomické alebo sociálne pomery; dlžníkovi možno povoliť odklad platenia najviac na jeden rok odo dňa, keď bol splatný jeho záväzok.

(4) S dlžníkom, ktorý je podnikateľom, môže správca uzavrieť písomnú dohodu o splátkach alebo o odklade platenia, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu.[13ab]) Pri povolení splátok alebo odkladu platenia neúčtuje správca pohľadávky štátu úroky z omeškania.

(5) Ak osobitný zákon neustanovuje inak,[13aa]) správca trvale upustí od vymáhania pohľadávky štátu od dlžníka len vtedy, ak sa pohľadávka štátu premlčala a dlžník vzniesol námietku premlčania. Správca môže trvale upustiť od vymáhania pohľadávky štátu aj vtedy, ak je zo všetkých okolností zrejmé, že ďalšie vymáhanie by bolo neúspešné alebo nehospodárne, alebo ak to odôvodňujú ekonomické alebo sociálne pomery dlžníka. O trvalom upustení od vymáhania pohľadávky štátu rozhoduje štatutárny orgán správcu. Rozhodnutie o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky štátu musí obsahovať najmä právny dôvod vzniku pohľadávky štátu, výšku pohľadávky štátu a dôvody upustenia od vymáhania tejto pohľadávky štátu. Podmienkou platnosti rozhodnutia o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky štátu vyššej ako 50 000 Sk je súhlas zriaďovateľa s rozhodnutím. Na vydanie rozhodnutia o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky štátu sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní;[8]) toto rozhodnutie nie je preskúmateľné súdom. Dlžník sa o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky štátu neupovedomuje.

(6) Ak dlžník neuspokojí pohľadávku, o ktorej správca rozhodol podľa odseku 5, ani v lehote troch rokov od vydania rozhodnutia o trvalom upustení od vymáhania pohľadávky štátu, peňažná pohľadávka štátu zaniká.

(7) Pohľadávku štátu nemožno započítať jednostranným právnym úkonom. Ak osobitný zákon neustanovuje inak,[13aa]) započítanie pohľadávky štátu je možné len písomnou dohodou, ak

a) existuje pohľadávka dlžníka voči štátu a tomu zodpovedajúci záväzok štátu v správe tohto správcu,

b) vzájomné pohľadávky štátu a dlžníka sú rovnakého druhu,

c) pohľadávka dlžníka je splatná,

d) pohľadávka dlžníka nie je premlčaná,

e) správca má na to predchádzajúci súhlas zriaďovateľa; takýto súhlas sa nevyžaduje, ak ide o pohľadávku štátu nižšiu ako 30 000 Sk.

(8) Ak osobitný zákon neustanovuje inak,[13aa]) správca môže zo závažných sociálnych dôvodov na písomné požiadanie dlžníka, ktorým je fyzická osoba, uzavrieť písomnú dohodu o úplnom alebo čiastočnom odpustení dlhu nepresahujúcom 30 000 Sk, ak

a) dlh nevznikol v súvislosti so spáchaním úmyselného trestného činu, za ktorý bol dlžník právoplatne odsúdený,

b) dlžník nemá voči správcovi pohľadávku,

c) má na to predchádzajúci súhlas zriaďovateľa,

d) dlh nevznikol z podnikania dlžníka.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 13ab) znie:

„13ab) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci.“.

8. V § 7 odseky 6 a 7 znejú:

„(6) O spore rozhoduje zriaďovateľ účastníkov sporu; ak jedným z účastníkov sporu je štátny podnik, o spore rozhoduje zriaďovateľ a zakladateľ účastníkov sporu. Ak účastníci sporu nemajú spoločného zriaďovateľa, rozhodujú ich zriaďovatelia alebo zriaďovateľ a zakladateľ po dohode. Na vydanie rozhodnutia o spore je príslušný ten zriaďovateľ alebo zakladateľ, v ktorého pôsobnosti je majetok štátu, o ktorého správu sa vedie spor.

(7) Ak nedôjde k dohode medzi zriaďovateľmi alebo medzi zriaďovateľom a zakladateľom podľa odseku 6, rozhoduje o spore vláda Slovenskej republiky na návrh ministerstva financií. Návrh na rozhodnutie sporu predkladá vláde Slovenskej republiky ministerstvo financií na základe žiadosti niektorého zo zriaďovateľov, zakladateľa účastníka sporu alebo niektorého účastníka sporu, ak je ním ústredný orgán štátnej správy, spolu s dokladmi podľa odseku 5.“.

9. V § 7 ods. 8 sa vypúšťa posledná veta.

10. V § 7 ods. 9 sa vypúšťa druhá a tretia veta.

11. V § 8 ods. 1 sa v prvej vete za slová „majetok štátu“ vkladajú slová „s výnimkou podľa odseku 2“.

12. V § 8 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Povinnosť ponúknuť prebytočný majetok štátu štátnym rozpočtovým organizáciám a štátnym príspevkovým organizáciám sa nevzťahuje na prevod

a) pozemku vo vlastníctve štátu, zastavaného stavbou vo vlastníctve budúceho nadobúdateľa alebo v správe budúceho nadobúdateľa vrátane priľahlej zastavanej plochy a nádvoria[12a]) určeného na spoločné užívanie s touto stavbou,

b) rodinného domu vo vlastníctve štátu doterajšiemu nájomcovi alebo vypožičiavateľovi podľa § 11 ods. 2; to platí aj na pozemok zastavaný týmto rodinným domom a priľahlú zastavanú plochu a nádvorie[12a]) určené na spoločné užívanie s týmto rodinným domom,

c) nehnuteľnosti, ktoré by mohol budúci nadobúdateľ stavby ako investor stavby nadobudnúť podľa osobitného zákona,[13ac]) ak podľa vyjadrenia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky sú splnené podmienky na vyvlastnenie podľa osobitného zákona,[13ac])

d) hnuteľnej veci štátu nadobudnutej správcom podľa § 5 okrem vecí, ktoré určí zriaďovateľ svojím opatrením; na veci určené v tomto opatrení sa vzťahuje povinnosť ponúknuť prebytočný majetok štátu štátnym rozpočtovým organizáciám a štátnym príspevkovým organizáciám.“.

Doterajšie odseky 2 až 9 sa označujú ako odseky 3 až 10.

Poznámka pod čiarou k odkazu 13ac znie:

„13ac) § 108 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov.“.

13. V § 8 ods. 3 sa na konci pripája táto veta: „Ak ani po opakovanom osobitnom ponukovom konaní neponúkne žiadny záujemca aspoň primeranú cenu, môže správca postupovať podľa odseku 11.“.

14. V § 8 odsek 5 znie:

„(5) Správca nie je povinný vykonať osobitné ponukové konanie pri prevode

a) majetku štátu uvedeného v odseku 2,

b) nezastavaného pozemku vo vlastníctve štátu, ak jeho celková výmera nepresahuje 200 m^2,

c) nehnuteľnej veci štátu do vlastníctva obce za podmienky, že obec bude tento nehnuteľný majetok využívať na poskytovanie všeobecne prospešných služieb[13ad]) alebo na výstavbu verejnoprospešných stavieb[13ac]) a že obec dodrží podmienky uvedené v § 11 ods. 4,

d) podielu majetku štátu, ktorým sa realizuje zákonné predkupné právo[13c]) alebo prednostné právo na prevod správy podielu majetku štátu v spoločnej správe podľa § 10 ods. 1,

e) majetku štátu na účely poskytovania starostlivosti v zariadeniach sociálnych služieb[13d]) alebo v zdravotníckych zariadeniach[13e]) neziskovej organizácii[13f]) alebo inej právnickej osobe, ktorá nie je podnikateľom,[13g]) ak preukázateľne počas najmenej jedného roka poskytujú starostlivosť v zariadeniach sociálnych služieb[13d]) alebo v zdravotníckych zariadeniach,[13e])

f) nehnuteľnej veci štátu určenej pre potreby diplomatického zastúpenia cudzích štátov,

g) hnuteľnej veci štátu právnickej osobe, ktorá nie je podnikateľom,[13g]) ak preukázateľne počas najmenej jedného roka vykonáva činnosť zameranú na predchádzanie vzniku vážnych, ťažko liečiteľných chorôb a súvisiacu osvetovú činnosť a ak táto hnuteľná vec jej bude slúžiť na uvedené účely,

h) inej hnuteľnej veci štátu než uvedenej v písmenách d), e) a g) okrem vecí, ktoré určí zriaďovateľ svojím opatrením; na veci určené v tomto opatrení sa vzťahuje povinnosť vykonať osobitné ponukové konanie.“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 13ad, 13d a 13e znejú:

„13ad) § 2 ods. 2 a 3 zákona č. 213/1997 Z. z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby.

13d) § 18 ods. 2 a ods. 3 písm. c) zákona č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov.

13e) § 24 ods. 1 písm. a) až r) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 277/1994 Z. z. o zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov.“.

15. V § 8 ods. 6 druhá veta znie:
„Ak správca nie je povinný vykonať ponukové konanie štátnym rozpočtovým organizáciám alebo štátnym príspevkovým organizáciám alebo osobitné ponukové konanie, prevedie nehnuteľný majetok štátu aspoň za primeranú cenu s výnimkou prevodu vlastníctva nehnuteľného majetku štátu

a) obci za podmienok uvedených v odseku 5 písm. c),

b) na účely poskytovania starostlivosti v zariadeniach sociálnych služieb alebo v zdravotníckych zariadeniach za podmienok uvedených v odseku 5 písm. e),

c) pre potreby diplomatického zastúpenia cudzích štátov.“.

16. V § 8 odsek 8 znie:

„(8) Postup upravený v tomto zákone platí primerane aj pri prevode vlastníctva nehnuteľných vecí štátu nachádzajúcich sa v zahraničí.“.

17. V § 8 ods. 9 sa slová „ustanovení odsekov 1 až 7“ nahrádzajú slovami „tohto zákona“.

18. V § 8 odsek 10 znie:

„(10) Všetky právne úkony spojené s nakladaním s majetkom štátu vrátane udeľovania súhlasu podľa tohto zákona musia mať písomnú formu s výnimkou uvedenou v § 11 ods. 7, inak sú neplatné.“.

19. § 8 sa dopĺňa odsekom 11, ktorý znie:

„(11) Ak ani po opakovanom osobitnom ponukovom konaní vykonanom podľa odseku 3 v časovom odstupe aspoň troch mesiacov neponúkne žiadny záujemca aspoň primeranú cenu, ponúkne správca tento majetok obci, v ktorej územnom obvode sa tento majetok nachádza. Ak obec písomne odmietne takýto majetok prevziať za akúkoľvek dohodnutú cenu, môže ho správca previesť do vlastníctva inej právnickej osoby alebo fyzickej osoby za dohodnutú cenu, pričom ak je viac záujemcov o takýto majetok, prevedie sa do vlastníctva tej osoby, ktorá ponúkne najvyššiu cenu; v tomto prípade sa ustanovenie § 11 ods. 4 nepoužije.“.

20. § 9 sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie:

„(4) Štátne rozpočtové organizácie a štátne príspevkové organizácie môžu nadobudnúť do správy nehnuteľný majetok štátu od správcov uvedených v § 1 ods. 1 najviac za cenu primeranú podľa § 8 ods. 4 s výnimkou prevodu správy nehnuteľného majetku štátu medzi štátnymi rozpočtovými organizáciami, ktorý je vždy bezodplatný.“.

21. V § 10 ods. 1 sa za slová „pri prevode podielu majetku štátu v spoločnej správe“ vkladajú slová „správcov uvedených v § 1 ods.1“.

22. V § 11 ods. 1 sa v druhej vete číslovka „30“ nahrádza číslovkou „60“.

23. V § 11 odseky 3 a 4 znejú:

„(3) Prevod vlastníctva nehnuteľných vecí štátu musí byť vždy odplatný, a to najmenej za primeranú cenu podľa § 8 ods. 4, s výnimkou podľa § 8 ods. 11. Za nižšiu než primeranú cenu môže správca výnimočne previesť vlastníctvo nehnuteľnej veci štátu na účely poskytovania sociálnych služieb alebo zdravotnej starostlivosti za podmienok uvedených v § 8 ods. 5 písm. e). Za nižšiu než primeranú cenu môže správca previesť vlastníctvo nehnuteľnej veci štátu aj na účely diplomatického zastúpenia cudzích štátov za predpokladu, že Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky potvrdí, že je zaručená vzájomnosť. Za nižšiu než primeranú cenu môže správca previesť vlastníctvo nehnuteľnej veci štátu aj obci za podmienky, že obec bude tento nehnuteľný majetok využívať na poskytovanie všeobecne prospešných služieb[13ad]) alebo na výstavbu verejnoprospešných stavieb.

(4) Pri prevode nehnuteľných vecí štátu za nižšiu než primeranú cenu podľa § 8 ods. 4 písm. a) je kupujúci povinný dodržať účel dohodnutý podľa odseku 1 najmenej počas piatich rokov od nadobudnutia vlastníckeho práva. Ak kupujúci túto povinnosť nesplní, je povinný doplatiť správcovi rozdiel medzi dohodnutou cenou a primeranou cenou podľa § 8 ods. 4 písm. a) alebo písm. b) najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa zmeny účelu, inak kúpna zmluva stráca platnosť[17b]) v deň nasledujúci po uplynutí lehoty na doplatenie. Zmenu dohodnutého účelu pred uplynutím piatich rokov je kupujúci vždy povinný správcovi vopred oznámiť. Ak kupujúci zmení dohodnutý účel bez predchádzajúceho oznámenia, je kúpna zmluva od začiatku neplatná.[17b]) Ak sa zmluva stane neplatnou, je správca povinný podať návrh na záznam alebo vklad vlastníckeho práva štátu do katastra nehnuteľností.[10]) V prípade predaja alebo iného scudzenia nehnuteľnej veci nadobudnutej kupujúcim za nižšiu cenu než primeranú podľa § 8 ods. 4 písm. a) pred uplynutím piatich rokov od jej nadobudnutia, má štát predkupné právo[17c])

na kúpu nehnuteľnej veci za cenu, za ktorú kupujúci nadobudol nehnuteľnú vec štátu od správcu; v prípade znehodnotenia sa cena primerane zníži. Kupujúci môže požadovať finančnú náhradu toho, o čo sa zvýšila hodnota nehnuteľnej veci. Predkupné právo štátu na kúpu nehnuteľnej veci štátu je správca povinný dohodnúť v kúpnej zmluve ako časovo obmedzené vecné právo v trvaní piatich rokov od nadobudnutia vlastníckeho práva kupujúcim; správca je povinný súčasne s návrhom na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti podať aj návrh na záznam predkupného práva štátu k tejto nehnuteľnosti.“.
Poznámka pod čiarou k odkazu 10 znie:

„10) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. Vyhláška Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 79/1996 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych alebo iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení vyhlášky č. 72/1997 Z. z.“.

24. V § 11 ods. 7 sa v poslednej vete za slová „zdravotníckych zariadeniach[13e])“ vkladajú slová „alebo na výkon činnosti zameranej na predchádzanie vzniku vážnych, ťažko liečiteľných chorôb a súvisiacu osvetovú činnosť“.

25. V § 11 ods. 8 sa za prvú vetu vkladá nová druhá veta, ktorá znie: „Zámennou zmluvou možno zameniť i majetok štátu, ktorý nie je prebytočný, pričom ocenenie vymieňaných nehnuteľností sa musí vykonať rovnakým spôsobom.“.

26. V § 13 odseky 1 a 2 znejú:

„(1) Správca môže majetok štátu prenechať do nájmu nájomnou zmluvou[20]) len za peňažnú odplatu. Pri nájme nehnuteľných vecí štátu je správca povinný dohodnúť nájomné aspoň vo výške, za akú sa v tom čase a na tom mieste obvykle prenechávajú do nájmu na dohodnutý účel také alebo porovnateľné nehnuteľnosti; nižšie nájomné môže správca dohodnúť, ak je nájomcom štátna rozpočtová organizácia alebo štátna príspevková organizácia; nižšie nájomné môže správca dohodnúť aj vtedy, ak je nájomcom obec alebo iná právnická osoba, alebo fyzická osoba za podmienky, že bude tento nehnuteľný majetok štátu využívať na poskytovanie všeobecne prospešných služieb. Na platnosť nájomnej zmluvy sa vyžaduje súhlas zriaďovateľa, ak to zriaďovateľ určí svojím opatrením. Správca nie je oprávnený dohodnúť v nájomnej zmluve právo opakovaného nájmu v prospech nájomcu.

(2) Správca môže majetok štátu prenechať do výpožičky zmluvou o výpožičke.[21]) Zmluvu o výpožičke nehnuteľných vecí štátu môže správca uzavrieť s inými osobami, než sú uvedené v § 1 ods. 1, na účely poskytovania starostlivosti v zariadeniach sociálnych služieb[13d]) alebo v zdravotníckych zariadeniach[13e]) za podmienok uvedených v § 8 ods. 5 písm. e). Správca môže uzavrieť zmluvu o výpožičke nehnuteľných vecí štátu aj s inou právnickou osobou, ktorá nie je podnikateľom,[13g]) ak preukázateľne počas najmenej jedného roka vykonáva činnosť zameranú na predchádzanie vzniku vážnych, ťažko liečiteľných chorôb a súvisiacu osvetovú činnosť a ak jej tieto nehnuteľné veci budú slúžiť na uvedené účely. Zmluvu o výpožičke nehnuteľných vecí štátu môže správca uzavrieť aj s obcou za podmienky, že jej bude tento nehnuteľný majetok štátu slúžiť na poskytovanie všeobecne prospešných služieb.[13ad])“.

27. V § 13 ods. 6 sa vypúšťajú slová „alebo tento majetok inak zaťažiť“ a na konci sa pripájajú tieto vety:

„Správca môže v odôvodnených prípadoch za odplatu zriadiť na nehnuteľnú vec štátu vecné bremeno.[23aa]) Na platnosť zmluvy o zriadení vecného bremena sa vyžaduje súhlas zriaďovateľa. Zriadenie vecného bremena v prospech štátnej rozpočtovej organizácie je vždy bezodplatné.“.
Poznámka pod čiarou k odkazu 23aa znie:

„23aa) § 151n Občianskeho zákonníka.“.

28. V § 13 odsek 7 znie:

„(7) Správca podľa § 1 ods. 1 s výnimkou ústredného orgánu štátnej správy Slovenskej republiky[23a]) nemôže použiť majetok vo vlastníctve štátu ako vklad do majetku právnickej

osoby a nemôže takýto majetok použiť ako vklad pri založení právnickej osoby. Ústredný orgán štátnej správy Slovenskej republiky[23a]) môže

a) so súhlasom ministerstva financií použiť

1. hnuteľné veci vo vlastníctve štátu v hodnote neprevyšujúcej 1 000 000 Sk ako vklad do majetku právnickej osoby,

2. majetok vo vlastníctve štátu v hodnote neprevyšujúcej 1 000 000 Sk ako vklad do majetku pri založení právnickej osoby,[23ab]) ak jej jediným zakladateľom je štát,

b) so súhlasom vlády Slovenskej republiky použiť

1. hnuteľné veci vo vlastníctve štátu v hodnote prevyšujúcej 1 000 000 Sk a nehnuteľné veci vo vlastníctve štátu ako vklad do majetku právnickej osoby,

2. majetok vo vlastníctve štátu v hodnote prevyšujúcej 1 000 000 Sk ako vklad do majetku pri založení právnickej osoby,[23ab]) ak jej jediným zakladateľom je štát,

3. majetok vo vlastníctve štátu ako vklad do majetku pri založení neziskovej organizácie[13f]) postupom, ktorý ustanoví osobitný zákon.“.

Poznámka pod čiarou k odkazu 23ab) znie:

„23ab) § 154 až 220 Obchodného zákonníka.“.

29. V § 14 odsek 3 znie:

„(3) O neupotrebiteľnosti majetku štátu pre jeho správcu a o jeho likvidácii rozhoduje štatutárny orgán správcu, ak tento majetok štátu nemôže správca využiť ani ako materiál, ani ako náhradné dielce. Rozhodnutie o neupotrebiteľnosti majetku štátu a o jeho likvidácii musí byť písomné a musí obsahovať najmä označenie neupotrebiteľného majetku štátu a jeho identifikačné údaje. Správca k rozhodnutiu dodatočne pripojí doklad o spôsobe likvidácie neupotrebiteľného majetku štátu.“.

30. V § 14 ods. 4 sa na konci bodka nahrádza čiarkou a pripájajú sa tieto slová: „historický knižničný dokument, historický knižničný fond[17d]) a zbierkový predmet.[17e])“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 17d a 17e znejú:

„17d) § 18 zákona č. 183/2000 Z. z. o knižniciach, o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 27/1987 Zb. o štátnej pamiatkovej starostlivosti a o zmene a doplnení zákona č. 68/1997 Z. z. o Matici slovenskej.

17e) § 2 ods. 2 zákona č. 115/1998 Z. z. o múzeách a galériách a o ochrane predmetov múzejnej hodnoty a galerijnej hodnoty.“.

31. V § 14a ods. 1 sa slovo „kontroluje“ nahrádza slovami „a správy finančnej kontroly kontrolujú“.

32. V § 14a sa za odsek 1 vkladajú nové odseky 2 a 3, ktoré znejú:

„(2) V pôsobnosti ministerstva financií podľa odseku 1 je kontrola dodržiavania ustanovení tohto zákona a osobitných zákonov pri správe majetku štátu vykonávanej ministerstvami a ostatnými ústrednými orgánmi štátnej správy Slovenskej republiky,[23ba]) pri udeľovaní súhlasu ministerstvami a ostatnými ústrednými orgánmi štátnej správy Slovenskej republiky ako zriaďovateľmi a kontrola dodržiavania ustanovení § 11 ods. 4 a § 13 ods. 4 až 6 fyzickými osobami alebo právnickými osobami, ktoré nadobudli majetok štátu od ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky.[23ba])

(3) Správy finančnej kontroly[23bb]) kontrolujú správcov a zriaďovateľov, ktorí nie sú uvedení v odseku 2, a dodržiavanie ustanovení § 11 ods. 4 a § 13 ods. 4 až 6 fyzickými osobami a právnickými osobami, ktoré nadobudli majetok štátu od správcov, ktorí nie sú uvedení v odseku 2.“.

Doterajšie odseky 2 až 5 sa označujú ako odseky 4 až 7.

Poznámky pod čiarou k odkazom 23ba a 23bb znejú:

„23ba) Zákon Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

23bb) Zákon č. 440/2000 Z. z. o správach finančnej kontroly.“.

33. V § 14a ods. 4 sa slovo „môže“ nahrádza slovom „môžu“ a za slová „ministerstvo financií“ sa vkladajú slová „a správy finančnej kontroly“.

34. V § 14a ods. 7 prvá veta znie: „Na kontrolu podľa odseku 1 sa vzťahujú základné pravidlá kontrolnej činnosti podľa osobitného predpisu.[23c])“.

35. V § 18 ods. 2 sa v piatej vete na konci bodka nahrádza bodkočiarkou a pripájajú sa tieto slová: „v tomto prípade je správca oprávnený podať návrh na vklad do katastra nehnuteľností pred zaplatením kúpnej ceny.“.

36. Za § 18b sa vkladá § 18c, ktorý znie:

„§ 18c

(1) Pri schvaľovaní zmlúv uzatvorených do účinnosti tohto zákona, s výnimkou podľa odseku 2, sa postupuje podľa predpisov platných do 30. apríla 2001.

(2) Nájomné zmluvy, ktoré neboli schválené podľa doterajších predpisov do 30. apríla 2001, sú správcovia povinní zosúladiť s týmto zákonom; na ich schvaľovanie sa vzťahuje tento zákon.

(3) Opatrenia zriaďovateľov, ktorými sa upravujú dispozičné oprávnenia správcov v ich zriaďovateľskej pôsobnosti pri nakladaní s majetkom štátu vydané do 30. apríla 2001, sú zriaďovatelia povinní dať do súladu s týmto zákonom do 31. júla 2001.“.

37. V § 19 ods. 1 sa slovo „uverejňujú“ nahrádza slovom „vyhlasujú“ a na konci sa pripájajú tieto slová: „uverejnením ich úplného znenia“.

38. V § 19 ods. 2 sa slovo „uverejňujú“ nahrádza slovom „vyhlasujú“ a na konci sa pripájajú tieto slová: „uverejnením ich úplného znenia“.

Čl. II

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu, ako vplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 374/1996 Z. z., zákonom č. 72/1999 Z. z. a týmto zákonom.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. mája 2001.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.